

Michał

Wędrowniczek

Michał wracał ze szkoły. Śnieg zasypał całą ulicę. Domy i drzewa przykryte były lśniącem, białym puchem. Właściciele sklepów z dużymi łopatami odśnieżali chodniki, ale na niewiele się to zdało, bo śnieg ciągle padał. Wielkie śnieżne płatki leciały powoli, tworząc bajeczny krajobraz. Był to ostatni dzień szkoły w tym roku. Zaczynały się ferie świąteczne. Chłopak nie mógł oprzeć się pokusie wejścia do sklepu z zabawkami. Pan sprzedawca już go bardzo dobrze znał. Michał przychodził tu często po szkole. Wpadł tylko po to, żeby obejrzeć wyścigówkę zdalnie sterowaną na baterie. Stała na środkowej półce, czerwona ze srebrnymi felgami.

– Dzień dobry – powiedział grzecznie.

– O jesteś, dzień dobry. Mam ściągnąć wyścigówkę i zapakować? Już na pewno uzbierałeś na nią potrzebną kwotę.

Pan sprzedawca wyciągnął rękę, żeby wziąć auto, ale Michał zawołał:

– Nie, jeszcze nie, trochę mi brakuje.

– Szkoda... A dużo ci brakuje? – zapytał sprzedawca.

– Pięć złotych – odpowiedział chłopak. Dla Michała było to bardzo dużo.

– Pięć złotych mówisz... Wiesz co, mam pewną propozycję. Widzisz ten śnieg na chodniku przed moim sklepem? Jak go odgarniesz, to dam ci upust i będziesz mógł kupić to auto.

– Dobrze, super, zrobię to zaraz – ucieszył się Michał.

Odłożył plecak, wziął łopatę i zabrał się do pracy. Śnieg był lekki, więc chodnik odśnieżył bardzo szybko.

– Teraz idź do domu po pieniądze a ja zapakuję ci auto – powiedział sprzedawca uprzejmie.

– Do widzenia. Wrócę jak najszybciej – zawołał Michał i już go nie było w sklepie.

Biegł, pokonując zaśnieżoną drogę w takim tempie jak by chodziło co najmniej o czyjeś życie. Wreszcie będzie miał tę wyścigówkę. Marzył o niej cały rok. Oszczędzał pieniądze, odmawiając sobie często różnych przyjemności, takich jak: lody, cukierki czy ciastka.

Zbierał makulaturę i puszki. A latem starsza sąsiadka, pani Stasia, prosiła go o nazbieranie jagód, grzybów czy o skoszenie trawnika. Zdopingował do oszczędzania także swoją młodszą siostrę, Eunikę. Dziewczynka chciała mieć laskę, która mówi i chodzi. Oboje oszczędzali a odłożone pieniądze chowali do drewnianych domków. Domek Michała miał czerwony dach, a Euniki niebieski. Jednak siostra nie potrafiła sobie niczego odmówić. Gdy dostała pieniądze na lody, to musiała je zjeść, dlatego jej domek był dużo lżejszy od domku Michała. Teraz chłopiec wiedział, że osiągnął swój cel. Będzie miał wyścigówkę zdalnie sterowaną, podobną do tej, którą ma Dawid, jego kolega.

Będą mogli robić wyścigi, chłopak cieszył się na samą myśl o tym. Dobiegając do domu, zauważył mamę z Euniką, która bardzo płakała.

– Eunika poślizgnęła się na zaśnieżonych schodach, kiedy wychodziliśmy z przedszkola. Najprawdopodobniej złamała rękę – powiedziała zdenerwowana mama. Michał widział, jak mama wzięła małą płaczącą Eni na ręce, chciała ją uspokoić, a potem posadziła ją w foteliku samochodowym. Bardzo chciał pocieszyć siostrzyczkę, tak bardzo było mu jej żal. Widział jak siostra cierpi.

– Michałku zostań w domu, wrócimy jak tylko będzie to możliwe. Tatuś przyjedzie do szpitala prosto z pracy – powiedziała mama i szybko odjechała.

Cała radość, którą miał Michał jeszcze parę minut temu, wygasła. Nie widział już obok siebie pięknej zimy, nie czuł radości z możliwości posiadania wymarzonego auta, teraz widział tylko cierpiącą Eni.

Po kilku godzinach wrócił do domu tatuś.

– Eunika miała operację, ale lekarze mówią, że będzie wszystko dobrze. Musi parę dni zostać w szpitalu i mamusia będzie tam razem z nią – powiedział tato. Michał mocno przytulił się do niego i zapytał:

– Czy mogę ją odwiedzić?

– Oczywiście, pojedziemy do nich tylko muszę coś załatwić i spakować potrzebne rzeczy. Za godzinę pojedziemy.

Tatuś zaczął telefonować. Michał przypomniał sobie o wyścigówce. Oczywiście, zdąży ją kupić, bo sklep jest niedaleko. Szybko wyjął pieniądze ze swojego domku, ubrał się i pobiegł do sklepu. W połowie drogi przystanął i zaczął się zastanawiać, co znaczy jakieś tam auto, nawet takie ładne jak ta wyścigówka. Tam w szpitalu płacze i cierpi Eni, jego mała, młodsza o siedem lat siostrzyczka. Ona zawsze o nim pamiętała i kiedy ktoś częstował ją słodyczami mówiła „i dla Michała proszę”. Michał poszedł dalej. Wiedział już co chce zrobić.

– Jesteś wreszcie, myślałem, że już nie przyjdiesz – powiedział sprzedawca

– Wyjmij i sprawdź, czy wszystko w porządku – to mówiąc, podał chłopcu pudełko.

– Ja, proszę pana, ja chciałem kupić tę lalkę – Michał wskazał zabawkę, która tak bardzo podobała się Eni.

– Chcesz kupić lalkę zamiast samochodu? – zdziwił się pan sprzedawca.

– Tak,... moja siostra jest w szpitalu..., złamała rękę i chciałem..., chciałem dać jej prezent.

– Jeżeli tak to rozumiem. Musisz ją bardzo kochać – mówiąc to, pakował lalkę.

Michał zapłacił i wyszedł szybko ze sklepu. Tato już na niego czekał. Bardzo się zdziwił i ucieszył, gdy zobaczył, co syn kupił za swoje długo oszczędzane pieniądze.

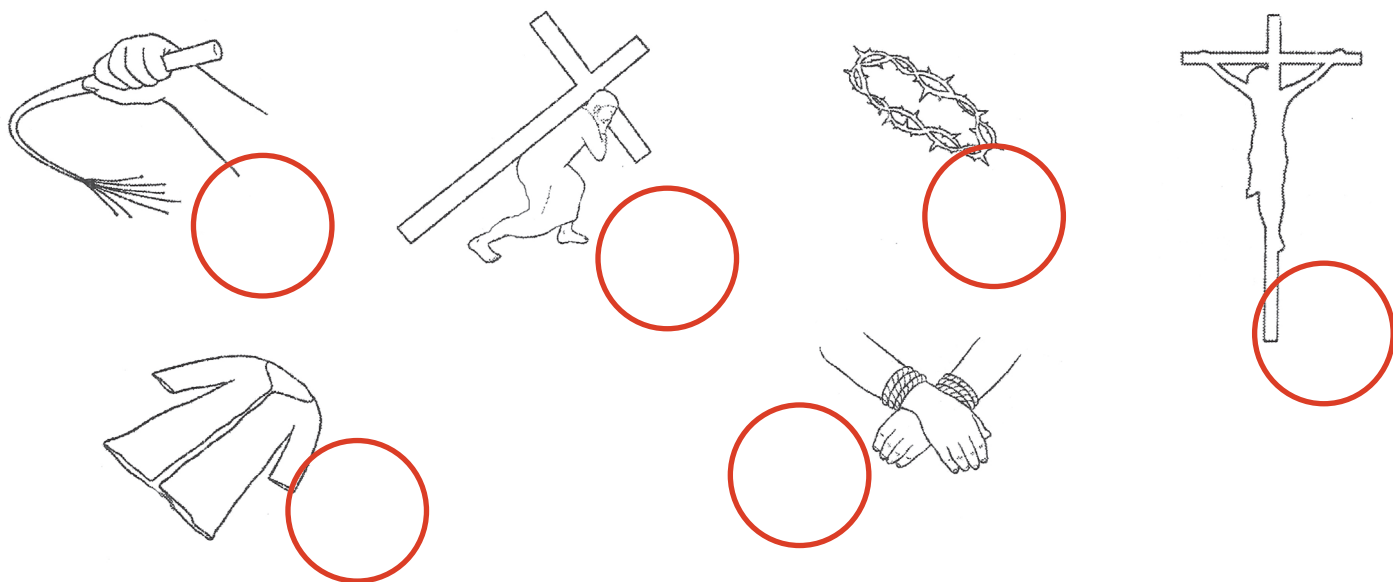
Jeżeli jeszcze Michałowi żal było czerwonej wyścigówki, to wszystko minęło kiedy zobaczył na zapłakanej buzi Euniki uśmiech radości. Mała Eni w szpitalnym łóżeczku z zagipsowaną rączką na widok wymarzonej lalki popatrzyła tak na Michała, że zrozumiał często powtarzane słowa – „lepiej jest dawać niż brać”.

Na święta Eunika była już w domu. Nie rozstawiała się ze swoją lalką. A Michał? Michał bawił się wyścigówką, którą niespodziewanie dostał w prezencie.

CO PAN JEZUS ZROBIŁ DLA NAS?

Niedługo będziemy obchodzić najważniejsze święto - Pamiątkę Śmierci Pana Jezusa. Jezus z miłości do nas zniósł różne przykrości, które są przedstawione na obrazkach. Jaka powinna być ich kolejność?

Jeśli masz problem z tym zadaniem, przeczytaj o tych wydarzeniach w Ewangelii Jana 18:1-12, 19:1-5, 19:16-18.

JAKI JEST DOWÓD BOŻEJ MIŁOŚCI DO NAS?

Przesuwając się poziomo, pomiń znaki X, a otrzymasz odpowiedź.

X	Ż	X	E	X	X	K	I	X	E	X	D	X
X	Y	B	Y	L	I	X	Ś	X	M	Y	X	J
E	X	S	Z	X	C	Z	E	X	G	X	X	R
Z	E	X	S	X	Z	X	N	X	I	X	X	K
A	X	M	I	X	C	X	H	X	R	Y	X	S
T	X	U	X	S	X	Z	X	A	X	N	A	X
S	X	U	X	X	M	X	A	X	X	R	X	Ł

Czy wiesz, gdzie w Biblii zapisany jest ten tekst? Znajdź odpowiedź na jednej ze stron „Wędrowniczka”.

Dobrocią można poskromić wroga

Mikołaj, chłopak z podwórka wziął się na Ciebie. Wykorzystuje każdą okazję, aby Ci dokuczyć. Wyśmiewa się z Ciebie, zabiera Twoje rzeczy, niesłusznie Cię oskarża. Zbliża się dzień Twoich urodzin. Zapraszasz do siebie na imprezę dzieci z podwórka. Jak postąpisz wobec Mikołaja? Odpłacisz mu złem za zło i pominiesz go? A może zdobędziesz się na to, aby wręczyć mu zaproszenie?

Przeczytaj dalszy ciąg losów naszego bohatera, a na pewno domyślisz się co on by zrobił, gdyby był na Twoim miejscu.

Dawid dowiedział się o tym, że Saul po raz kolejny planował atak na miasto, w którym się ukrywał. Ze strachem modlił się i Bóg odpowiedział mu, że musi uważać, bo mieszkańcy go wydadzą. Uciekł na pustynię gdzie spotkał Jonatana. W Biblii jest napisane, że przyjaciel „dodał mu otuchy w Bogu”. Pocieszył go mówiąc, że będzie królem Izraela i że Saul nic mu nie robi.

W tym czasie zazdrosny król podążał krok w krok za Dawidem. Kazał go śledzić swoim żołnierzom. Jednak młodzieniec też miał sprytnych szpiegów, którzy donosili mu, gdzie znajduje się jego wróg.

Wyobraź sobie jak nieprawdopodobnie skończył się ten pościg! Dawid skrył się wraz z towarzyszami w jaskini. Panowała w niej ciemność. Saul wszedł do środka. Dawid już, już mógł go złapać. Namawiali go do tego jego słudzy. Wystarczyło bardzo niewiele, a pozbyłby się swojego przeciwnika. Chwycił za miecz, zamachnął się i- ... uciął nim kawałek królewskiego płaszcza.

Zrobił to tak cicho, że Saul niczego nie zauważył. Gdy władca wyszedł z jaskini, usłyszał czyjeś wołanie: „Panie, mój królu”. To Dawid, padł mu do nóg, a w ręku trzymał skrawek materiału.

Wyobrażasz sobie jak wielkie było zdziwienie Saula? Przekonał się o tym, że młody wojownik nie miał wobec niego złych zamiarów. Przejęty jego dobrocią, przyznał się do winy: „jesteś sprawiedliwszy ode mnie, gdyż ty wyświadczyłeś mi dobrodziejstwo, a ja wyrządziłem ci zło.”

Dawid swoją miłością, szczerością i gotowością do wybaczenia poskromił złość Saula. Ty też możesz tego dokonać.

Co zrobił Dawid

Co Ty możesz zrobić?

Modlił się.

Rozmawiaj z Bogiem.

Traktował poważnie słowa Boga. Był Mu posłuszny.

Postępuj według Bożych poleceń, które znasz z Biblii.

Miał wierzącego przyjaciela, który go wspierał.

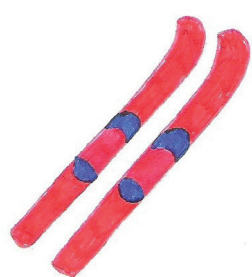
Nie zaniedbuj spotkań z wierzącymi przyjaciółmi. One dają siłę.

Myślał o Saulu, że jest on wybranym Boga.

Szukaj w ludziach, którzy Ci dokuczają czegoś dobrego.

Biblia mówi „Nie powiadać: odpłacę złem!”, czyli zniechęca nas do odpłacania złem za złe. Odszyfruj dalszy ciąg wersetu, a dowiesz się, co zrobić, gdy trudno jest się tak zachować.

PoLe + gaj =

- rty =

w czym..... pomóc? = .A

to zjadł
czekoladki =

Ci + e =

- y pa + po me ~~x~~ + ze =
↓
o

Księga Przypowieści Salomona 20:22

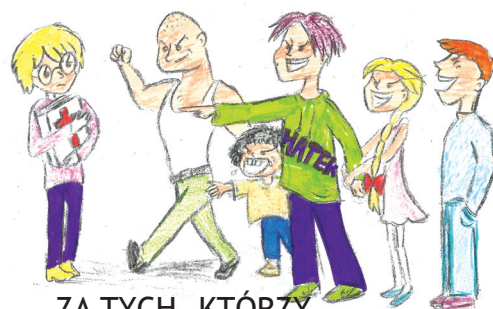
MIŁUJCIE

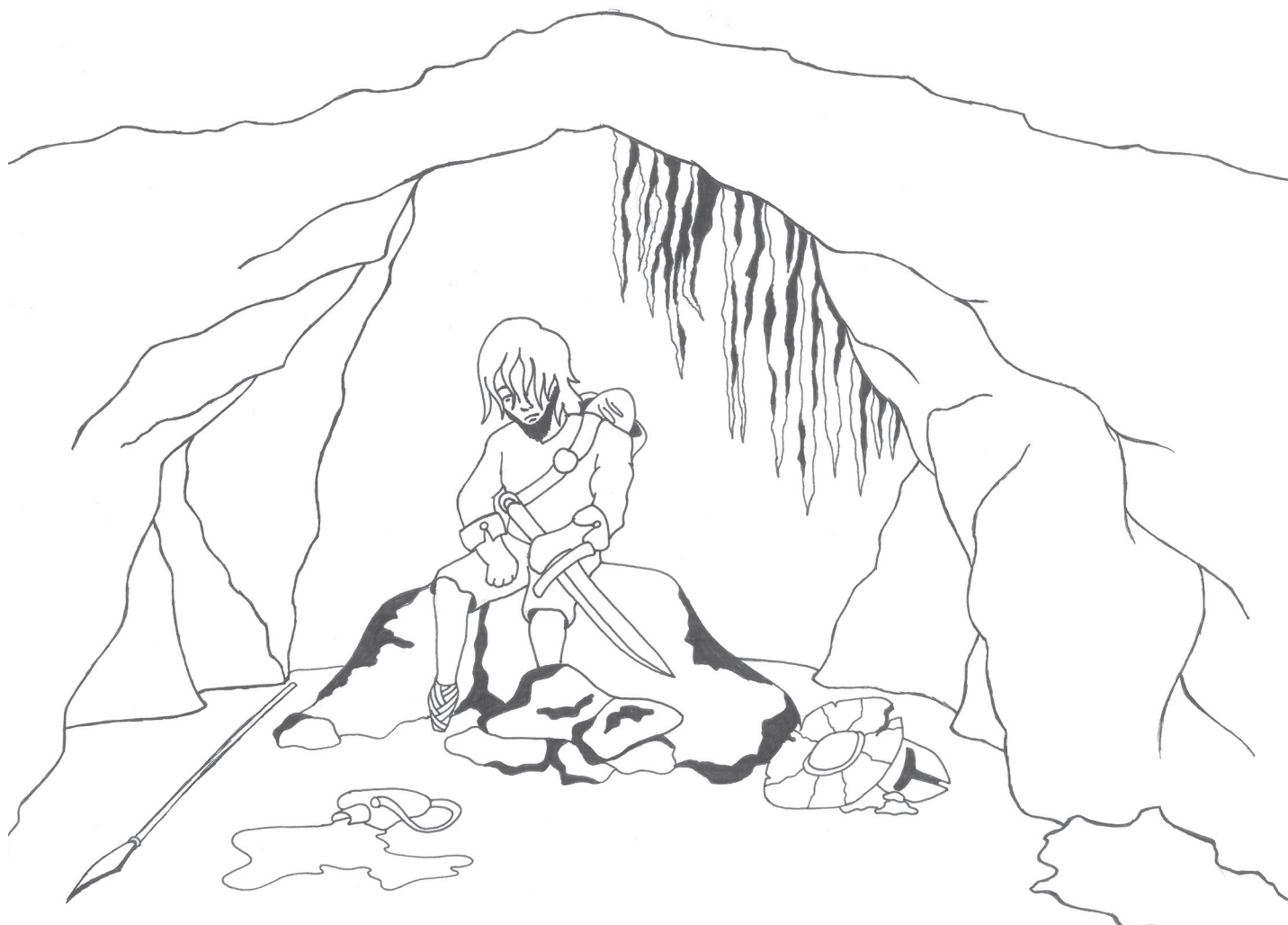
NIEPRZYJACIÓŁ
WASZYCH

I MÓDLICIE SIĘ

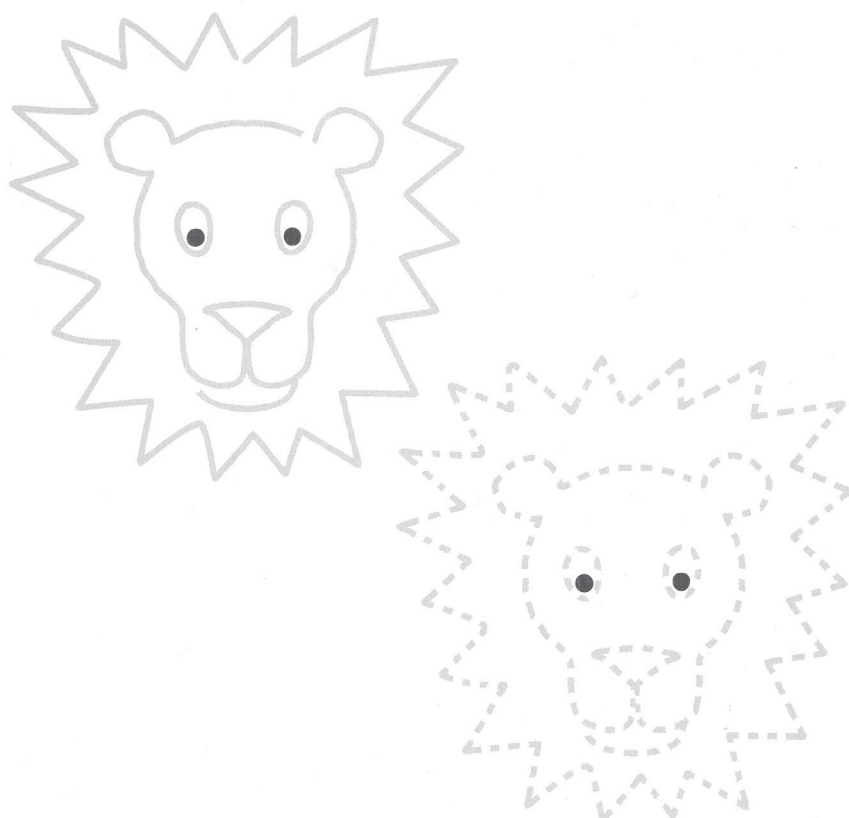

ZA TYCH, KTÓRZY
WAS PRZEŚLAДУJĄ

lwy

Rysuj lwy po śladzie. Ozdób obrazek dowolnie.
W jakiej historii biblijnej występowały te zwierzęta?

struś w Biblii

Uznany był w zakonie za zwierzę nieczyste i nie wolno było go spożywać (III Mojżeszowa 11:13).

Gdy Job użał się nad swoim losem powiedział, że jest „towarzyszem dla córek strusia” (Job 30:29).

Natomiast Pan Bóg powiedział do Joba, że strusica wygrzewa swoje jaja w piasku, ale nie pamięta o tym, że może je zagnieść i „postępuje ze swoimi młodymi jakby nie były jej” (Job 39: 13-17).

Jada piasek i żwir, które działają jak młynek do mielenia pokarmu.

Biegając rozkłada skrzydła, używając ich tak jak statek żagli.

Posiada gęste rzęsy, chroniące oczy i ocieniające je od słońca niczym parasol.

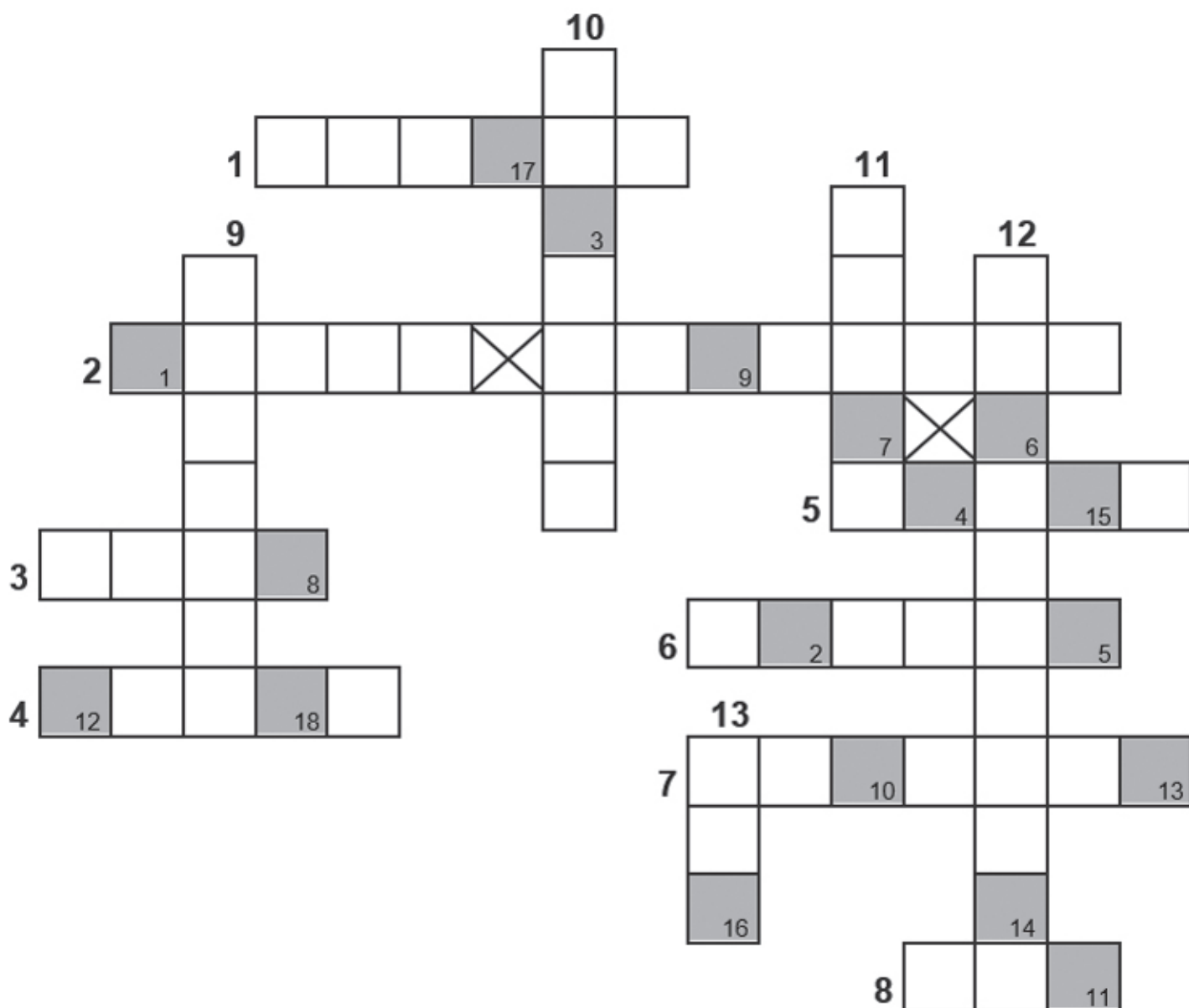
Jaja składa w gorącym piasku, który służy jako inkubator i utrzymuje je w cieple.

Rzęsy jak wycieraczki samochodowe czyszczą gałki oczne z piasku.

Młody struś jest nakrapiany i gdy pojawia się wróg, kładzie się płasko na ziemi. Staje się wtedy niewidoczny.

krzyżówka

HASŁO 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

POZIOMO

1. Środek nocy.
2. Czcił ich Egipcjanie.
3. Izraelici pokropili nią drzwi domu.
4. Dało się go słyszeć o północy, gdy zostali zabici pierworodni egipscy.
5. Brat Mojżesza.
6. Władca Egiptu.
7. Przeciwnieństwo wolności.
8. Rzeka w Egipcie.

PIONOWO

9. Bóg powołał go, by wyprowadził Izrael z niewoli egipskiej.
10. Anioł, który zabił wszystkich pierworodnych.
11. Mieli ją w ręce Izraelici, gdy wychodzili z Egiptu.
12. Umarli podczas ostatniej plagi w Egipcie.
13. Przeciwnieństwo dnia.